ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ.1. — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ. 2318

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ἀν. ἡλ. ὡρᾶ 5 λ. υ. Δυσ. 7 λ. 45
Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 28.2, ἐλαχ. 15. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα : Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 760.3

ΔΙ' ΕΛΛΕΙΨΙΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ βενιζελισμοῦ ὑποκρίνονται ὅτι ἀποροῦν διότι ἡ Ἀντιπολίτευσις «ἐδημιούργησεν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος» ζήτημα ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν. Καὶ προσπαθοῦν νὰ πείσουν ἑαυτά — διότι ἄλλον κανένα, ὡς καλῶς ἤδη γνωρίζουν, δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ πείσουν — ὅτι ὁ ἀντιβενιζελικὸς πολιτικὸς κόσμος ἐπιτηδεύεται ἀνησυχίας διὰ νὰ ἔχῃ ἁπλῶς κάτι νὰ προσάπτῃ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον.

Διὰ νὰ εἶνε κανεὶς βενιζελικὸς ἀπαιτεῖται, μεταξὺ τῶν ἄλλων, νὰ μὴ ἔχῃ καὶ μνήμην, διὰ νὰ ἐνθυμῆται καμμίαν ἀπὸ τὰς καταπληκτικὰς πράγματι παλινῳδίας τοῦ κ. Βενιζέλου. Καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε τὰς ἑξῆς, κατὰ σειράν, ἀταξικὰς καὶ ἀλλοπροσάλλους ἐκδηλώσεις :

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου, ὅταν, ἐπὶ τέλους, ἀντελήφθη ὅτι ὁ καταρτισμὸς τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ θὰ ἦτο δυσχερέστατος κατόπιν τῶν συνεπειῶν τῆς κρίσεως, τὰς ὁποίας δὲν προεῖδεν οὔτε κἀν ἀντελήφθη ἀμέσως ἐπελθούσας, ἐδημιούργησε τὴν ἀλησμόνητον ἐκείνην ὑστερίαν περὶ ὑπονομεύσεως τῆς δραχμῆς ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων καὶ ἐσκηνοθέτησε τὴν περιλάλητον «μάχην τῆς δραχμῆς», μὲ προανακρούσματα ὑστερικῶν ὁλολυγμῶν — μάχην ματαιωθεῖσαν κωμικώτατα, διότι οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὁ πολέμιος. Καὶ τότε ὁ κ. Βενιζέλος ὠμίλησε πρώτην φορὰν περὶ διενεργείας ἐκλογῶν ἢ πρὸ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων, ἢ ἀμέσως μετὰ τὰς ἑορτάς, διὰ ν' ἀναβαπτισθῇ, ὡς ἔλεγεν, ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν λαϊκὴν ἐμπιστοσύνην. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα, ὡμίλει περὶ ἐκλογῶν κατὰ Μάρτιον. Ἔπειτα, ὅταν ἡ πρώτη δημιαρχιακὴ ἐκλογὴ τοῦ Πειραιῶς ἀφύπνισε τὸν κ. Βενιζέλον εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι τὸ κόμμα εἶχε παύσει νὰ εἶνε πανίσχυρον εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν ἀκρόπολίν του, ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλου ὅτι θὰ ἐπισπεύσῃ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Ἔκτοτε ἤρχισεν, ἀντιθέτως, ν' ἀναβάλλῃ ὁλοὲν τὸν χρόνον τῶν ἐκλογῶν. Ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὰς γερουσιαστικὰς ὁμοῦ μὲ τὰς βουλευτικάς. Καὶ ὅταν ἡ κορύφωσις τῆς ἀγανακτήσεως τῆς κοινῆς γνώμης διὰ τὴν ἀλλοπρόσαλλον πολιτικὴν του τὸν ἠνάγκασε νὰ παραιτηθῇ, ἐβεβαίωνεν ὅτι, θὰ παρεῖχε τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς εἰς Κυβέρνησιν Οἰκουμενικήν, ἢ συνασπισμοῦ, χωρὶς τότε νὰ προβάλλῃ τὸ κώλυμα τῆς Λωζάννης. Ἐσχάτως ἐφεῦρε τὸ κώλυμα τοῦτο καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργηθοῦν αἱ ἐκλογαὶ μεταξὺ τῆς 7ης καὶ τῆς 14ης Αὐγούστου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπενόησε καὶ ἄλλα κωλύματα : τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων. Καὶ τώρα αἱ ἐκλογαὶ παραπέμπονται εἰς τὸν Σεπτέμβριον, εἰς τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου, μὲ τάσεις διασκελίσεως πρὸς τὸν Ὀκτώβριον καὶ...ἔπεται συνέχεια. Ἐν τῷ μεταξὺ δέ καλλιεργεῖται παραλλήλως ἐντονώτατα ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐπαπειλοῦνται κινήματα, δικτατορίαι, ὅτι οἱ «παράγοντες» δυσφοροῦν. Καὶ καλλιεργεῖται ἀπὸ τὰ ὄργανα τῆς κακῆς φατρίας ἡ ἰδέα ὅτι ὁ στρατὸς δικαιοῦται ν' ἀντιτάξῃ τὸ veto του εἰς περίπτωσιν λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, ἡ ὁποία θ' ἀπήρεσκεν εἰς τοὺς γνωστοὺς «παράγοντας».

Ὅλα ταῦτα, προστιθέμενα εἰς τὴν γνωστὴν ἀσυνέπειαν τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰς τὴν καταπληκτικὴν εὐκολίαν νὰ ὀρκίζεται καὶ νὰ βεβαιοῖ ὅτι θὰ πράξῃ κάτι καὶ νὰ πράττῃ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, εἰς τὴν ἔλλειψιν πάσης ἀρχῆς, ἡ ὁποία τὸν κάμνει ἱκανὸν νὰ ὑποστηρίζῃ σήμερον ὅ,τι χθὲς ἐστιγματίζε — ὡς συνέβη μὲ τὴν ἀναλογικήν — εἰς τὴν τρικυμιώδη ἀνισότητα τοῦ χαρακτῆρός του, ἔκαμαν τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν νὰ μὴ πιστεύῃ τίποτε ἀπολύτως ἀφ' ὅσα λέγει καὶ δηλοῖ καὶ βεβαιοῖ. Τὰ πράγματα τὸν διέψευσαν οἰκτρότατα καὶ παταγωδῶς εἰς τὰς ἐπαγγελίας του καὶ ὁ Λαὸς ἔχασε πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην. Ἀμφιβάλλει ἐὰν ἀντιλαμβάνεται καὶ τώρα τὴν πραγματικὴν κατάστασιν. Τὸν ἠλέησε, εἰς στιγμήν, καθ' ἣν ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀθετήσεως τῶν κρατικῶν ὑποχρεώσεων πρὸς τοὺς ξένους δανειστὰς καὶ ἐπὶ τῆς κατακρατήσεως ὀφειλομένων πρὸς Ἕλληνας κατόχους κρατικῶν χρεωγράφων, τὸν βλέπει καταρτίζοντα μίαν κυβέρνησιν ἀθλίως «προεκλογικὴν», μικρολογοῦντα περὶ τὰ κομματικὰ ἐκλογικὰ κατὰ περιφερείας, ἐπέρποτε μικρὸν καὶ κομματάρχην καὶ δημαγωγόν, ὑποδαυλιστὴν καθεστωτικῶν ζητημάτων, τορπιλλητὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἡσυχίας.

Διὰ τοῦτο, κανεὶς δὲν οὐναται νὰ τὸν πιστεύσῃ βεβαιοῦντα ὅτι θὰ διενεργήσῃ ἐκλογάς. Αἱ ἐκλογαὶ πρέπει νὰ ἐξασφαλισθοῦν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, δι' οὗς λόγους ἐπανειλημμένως ἀνεπτύξαμεν, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ ἐξαρτᾶται ἡ πραγματοποίησίς των ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον. Καὶ περὶ τούτου, ἁπλούστατα, πρόκειται.

Ἡ κωμῳδία τῆς ζωῆς

Τὸ χειροφίλημα

Ἕνας ἀναγνώστης ἐφημερίδος δι' ἐπιστολῆς του καταχρίνει δριμύτατα τὴν συνήθειαν τοῦ χειροφιλήματος. Δὲν πρόκειται περὶ τοῦ χειροφιλήματος τῶν ἱερωμένων, ἀλλὰ τῶν γυναικῶν. Ἡ συνήθεια αὐτὴ, γράφει, δὲν εἶνε μόνον κωμική, ἀλλὰ καὶ ἀνθυγιεινή. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι μία σύγχρονος γυναῖκα τὸν περισσότερον καιρόν της εὑρίσκεται εἰς δεξιώσεις καὶ συναναστροφάς, ὡς ἐκ τούτου δὲ εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἔρχεται εἰς συγχρωτισμὸν μὲ πλῆθος ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι τῆς φιλοῦν τὸ χέρι, εἶνε φανερὸν, ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἠμπορεῖ καὶ νὰ μεταδώσῃ νοσήματα ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον μετὸ χειροφίλημα. Προτείνει ὅθεν ὁ ἐπιστολογράφος τῆς ἐφημερίδος τὴν κατάργησιν τῆς καινῆς αὐτῆς συνηθείας, προτοῦ μεταδοθῇ καὶ εἰς τὰ κατώτερα κοινωνικὰ στρώματα, ὁπότε οἱ κίνδυνοι τῆς ὑγείας θὰ εἶνε ἀπείρως μεγαλύτεροι.

Πράγματι, ἀπὸ τινος καιροῦ μία μεγάλη μερὶς, τῆς ἀριστοκρατίας ἰδίως, ἐννοεῖ νὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς χρόνους τῶν παλαιῶν ἱπποτῶν. Ἂν καὶ οἱ ἄνδρες σήμερον δὲν φοροῦν βραγείας ἀναξυρίδας, οὔτε περικνημίδας, ἐκ μετάξης, οὔτε σανδάλια μὲ φιόγκους, οὔτε πλατύγυρον πέτασον μετὰ πτεροῦ, οὔτε τέλος τὴν μέσην τῶν περισφίγγει ὁ τελαμὼν τοῦ ἱπποτικοῦ ξίφους, ὑπάρχουν ἐν τούτοις μεταξὺ αὐτῶν πλεῖστοι, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν ἐπιβεβλημένον, ὁσάκις συναντοῦν μίαν κυρίαν, ἔστω καὶ εἰς τὸν δρόμον, νὰ τὴν χαιρετήσουν κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Δελαμὸλ, τοῦ Κοκονᾶς καὶ τῶν ἄλλων ἡρώων τῆς μυθιστορηματικῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ. Παίρνουν εὐγενῶς τὸ χέρι της, τὸ σηκώνουν μὲ εὐλάβειαν, φέρουν τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων του μέχρι τῶν χειλέων των καὶ ἐνατοθέτουν ἐπ' αὐτῶν ἁπαλὸν φίλημα. Τινὲς μάλιστα κατὰ τὴν ἱεροτελεστίαν αὐτὴν κάμπτουν καὶ τὸ γόνυ ἐλαφρῶς, εἰς ἔνδειξιν μεγαλυτέρου σεβασμοῦ. Τὸ θέαμα, ἐκτὸς τοῦ ἐπιστολογράφου τὸν ὁποῖον ἀνέφερα, ἔχει κινήσει τὴν ἀπορίαν καὶ πολλῶν ἄλλων ἐκ τῶν συμπολιτῶν μου, ἕνας ἐκ τῶν ὁποίων μοῦ ἔλεγε χθές:

—Βρὲ ἀδερφέ, δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τὶ ἔννοιαν ἔχει αὐτὸ τὸ χειροφίλημα, ποὺ θέλουν μερικοὶ νὰ καθιερώσουν. Δὲν τοὺς ἀρκεῖ ἡ ἁπλῆ χειραψία πρὸς χαιρετισμόν;

—Μὰ αὐτὴ δὲν εἶνε συνήθεια τωρινή. Τὴν εἶχαν καὶ ἄλλοτε οἱ ἄνθρωποι.

—Ἄλλοτε ὅμως καὶ οἱ ἄνδρες ἦσαν διαφορετικοὶ καὶ ἡ γυναῖκες ἐπίσης. Τὸ ἀνδρικὸ ντύσιμο τῆς ἐποχῆς τῶν ἱπποτῶν ἐπέτρεπε ὁπωσδήποτε καὶ τοιούτου εἴδους σαχλαμάρες. Σήμερα ὅμως νὰ φιλῇ ἕνας ἄνδρας τὸ γυναικεῖο χέρι, ἐνῷ φορεῖ εἰς τὸ κεφάλι πανάμ, ἢ μιραμπῶ, ἢ καὶ ρεμπούτλικα εἶνε κάπως κωμικὸ πρᾶγμα. Ἔπειτα καὶ ἡ σημερινὴ γυναῖκα δὲν εἶνε ἡ ἴδια μὲ τὴν παλαιά. Τὰ δάκτυλά της μυρίζουν τσιγάρο, ἐνῷ τῆς Δόνα - Σόλας ἐμύριζαν λεβάντα.

—Ὥστε σεῖς εἶσθε κατὰ τοῦ χειροφιλήματος τῶν κυριῶν;

—Ὄχι μόνον εἶμαι κατὰ αὐτῆς τῆς ἀηδίας, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν ἀπαγορεύσῃ ἀκόμη καὶ ἡ ἀστυνομία...

Ἂς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ συμπολίτης μου νὰ μὴ εἶμαι ἐντελῶς σύμφωνος μαζί του. Βεβαίως τὸ χειροφίλημα ὑπῆρξε μία συνήθεια παλαιοτάτου καιροῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ γυναῖκα δὲν εἶχε καμμίαν ὁμοιότητα μὲ τὴν σημερινήν. Οὔτε ἔπινε οὖζα εἰς τὰ κέντρα διασκεδάσεως, οὔτε κατέβαζε μισὲς εἰς τὰ ἀριστοκρατικὰ ταβερνεῖα, οὔτε ἐκάπνιζε, οὔτε ἐσφύριζε, οὔτε ἐξεστόμιζε βωμολοχίας πρὸς ἀστεῖισμόν. Ἤτο ἡ Δουλχινὲ τοῦ Δὸν Κιχότου, καὶ ἡ Μονσορὸ τοῦ Ἱππότου Ντεμυσσύ. Τῆς ἐπήγαινε συνεπῶς κάθε ἀνδρικὴ ἐκδήλωσις σεβασμοῦ, εὐλαβείας καὶ τρυφερότητος. Σήμερα ὅμως ἔχουμε ἄλλου εἴδους γυναῖκες. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἰδιοτήτων, τὰς ὁποίας ἀνέφερα ἀνωτέρω, ἡ γυναῖκα τῆς ἐποχῆς, πιθανὸν νὰ ἀξίζῃ περισσότερον ὡς κοινωνικὸς παράγων, διότι τώρα ἐργάζεται, ἐνῷ ἄλλοτε ἀπετέλει ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραῖα ἔπιπλα τοῦ σπιτιοῦ, ἀλλ' εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι καὶ εἰς τὴν ἰδίαν θὰ προκαλῇ τὸν γέλωτα τὸ νὰ βλέπῃ ἕναν κοεμανταλὰν νὰ ὑποκλίνεται μὲ εὐλάβειαν ἐνώπιόν της, νὰ παίρνῃ τὸ χέρι της καὶ νὰ τὸ φέρῃ μετὰ σεβασμοῦ καὶ τρυφερότητος εἰς τὰ χείλη του :

—Καλημέρα σας, ἀξιέραστος κυρία Λέλα.

—Καλημέρα Μίμη... Οὔφ, καϋμένε καὶ σὺ μὲ τὸ χειροφίλημά σου! Μοῦρριξες τὸ τσιγάρο κάτω, ποὺ μόλις τὸ εἶχα ἀνάψει! Φέρε τώρα ἕνα ἄλλο τσιγάρο νὰ τελειώνουμε καὶ πᾶμε στοῦ Ντζουντζούρη νὰ πάρουμε ἕνα στὸ ποδάρι. Ἔχει ρετσίνα πρώτης καὶ συχνάζει ἐκεῖ ὅλη ἡ ἀφρόκρεμα τῶν Ἀθηνῶν...

Μολαταῦτα δὲν λείπουν καὶ οἱ θιασῶται τῆς συνηθείας τοῦ χειροφιλήματος οὔτε καὶ τὰ ἐπιχειρήματα ὑπὲρ τῆς γενικεύσεώς του. Ἕνας ἐκ τῶν θιασωτῶν τούτων μοῦ ἐξήγησεν ὡς ἀκολούθως τὴν προτίμησίν του διὰ τὴν νέαν συνήθειαν:

—Ἐὰν ὑπάρχῃ ἐποχὴ, μοῦ εἶπε, ποὺ τὸ χειροφίλημα εἶνε ἐπιβεβλημένον, εἶνε ἡ σημερινή. Ἐγὼ τοὐλάχιστον κάθε πρωὶ φιλῶ τὸ χέρι τῆς γυναίκας μου τρεῖς καὶ τέσσερες πολλάκις φορές.

—Καὶ γιατί τὸ κάνεις αὐτό;

—Τὸ κάνω γιὰ νὰ τὸ ἀπασχολῶ τὸ χέρι της καὶ νὰ μὴν μπορῇ νὰ μοῦ φέρῃ τὴ σκούπα στὸ κεφάλι!

—Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ φιλᾷς καὶ τὰ δύό της τὰ χέρια.

—Ὄχι. Τὸ ἕνα μόνον φιλῶ. Τὸ ἄλλο τὸ ἔχει ἀπησχολημένον εἰς τὸ νὰ βγάζῃ τὸ πορτοφόλι μου ἀπὸ τὴ μέσα τσέπη τοῦ σακκακιοῦ μου!

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἂν ἔχῃς τύχη...

Ὑπὸ ποίας θαυμαστὰς συνθήκας διεσώθη ὁ ἀεροπόρος Χάουσνερ

«Ἂν ἔχῃς τύχη, διάβαινε...» ἀκόμη καὶ τὸν Ὠκεανόν. Τὸ λαϊκὸν ρητὸν ἔχει τὴν λαμπροτέραν ἐπιβεβαίωσίν του εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τοῦ Ἀμερικανο-Πολωνοῦ ἀεροπόρου Χάουσνερ, ὁ ὁποῖος ἀνυψωθεὶς δι' ἑνὸς μικροῦ μονοπλάνου ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου Λίντεν μὲ τὸν σκοπὸν νὰ διαβῇ τὸν Ἀτλαντικὸν, τὴν 3ην Ἰουνίου, εἶχεν ἔκτοτε ἀπολεσθῆ, ἐθεωρεῖτο δὲ πράγματι χαμένος. Καὶ ὅμως ἀνευρέθη τὴν 12ην Ἰουνίου, ὑπὸ συνθήκας τόσον ἐξαιρετικὰς, ὥστε ἡ διάσωσίς του νὰ κρίνεται γενικῶς ὡς θαῦμα. Καὶ εἶνε τωόντι θαῦμα πῶς ἐσώθη ὁ τολμητίας αὐτός. Αἱ λεπτομέρειαι περὶ τοῦ πῶς συνετελέσθη τὸ θαῦμα τοῦτο δὲν εἶνε ἀκόμη ἐπακριβῶς γνωσταί, διότι ὁ Χάουσνερ δὲν ὡμίλησεν ἀκόμη ὁ ἴδιος. Ἀλλ' ἐκ τῶν πρώτων τηλεγραφημάτων, ποὺ ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διασώσεώς του, συνάγεται ὅτι ὁ Χάουσνερ εἶχε τύχην πρωτοφανῆ. Καὶ ἐν πρώτοις τὸ μονοπλάνον, τοῦ ὁποίου ἐπέβη, ἦτο κατάλληλον διὰ προσγειώσεις μόνον εἰς τὴν ξηράν. Μικρὸν, τοῦ ἰδίου τύπου μὲ ἐκεῖνο μὲ τὸ ὁποῖον ὁ Λίντμπεργκ διέβη τὸν Ἀτλαντικὸν, μὲ κινητῆρα δυνάμεως μόνον 450 ἵππων, οὔτε πλωτῆρας εἶχεν, οὔτε τόσον μεγάλον ἦτο, ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ γίνῃ εὐκόλως θεατὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ὡς τὸ παραδοξότερον γεγονὸς θεωρεῖται, ὅτι ἐπέπλευσεν ἐπὶ 10 περίπου ἡμέρας. Πιστεύεται, ὅτι ὁ Χάουσνερ εἶχεν ἐφοδιάσει τὰς ἀποθήκας τοῦ μονοπλάνου του, αἱ ὁποῖαι περιεῖχον 2.500 λίτρας βενζίνης, μὲ τὸ μηχάνημα ἐκεῖνο τῆς αὐτομάτου ἐκκενώσεως, τὸ ὁποῖον καὶ εἶχε τὴν ἑτοιμότητα νὰ θέσῃ εἰς λειτουργίαν εὐθὺς μόλις ἀντελήφθη τὴν βλάβην τῆς μηχανῆς του. Κατώρθωσεν οὕτω νὰ προσθαλασσωθῇ μὲ ἀεροπλάνον ἐλαφρωθὲν πλέον ἀπὸ τὸ μέγα βάρος τῆς βενζίνης του, χάρις δὲ εἰς τὸ μηχάνημα τῆς αὐτομάτου ἐκκενώσεως, αἱ ἀποθῆκαί του, κεναὶ πλέον μετὰ τὸ ἄδειασμα τῆς βενζίνης, ἐχρησίμευσαν ὡς πλωτῆρες, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐπέτρεψαν εἰς τὸ ἀεροπλάνον νὰ ἐπιπλεύσῃ.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι παρόμοιαι περιπτώσεις διασώσεως ἀναφέρονται ἐλάχιστα εἰς τὴν ἀεροπορικὴν ἱστορίαν. Π. χ. ἡ διάσημος ἀεροπόρος Ροὺθ Ἔλντερς εἶχε κατορθώσει πράγματι ἀπὸ ὀλίγων ἐτῶν νὰ σωθῇ καθ' ὅμοιον τρόπον, καταπεσοῦσα παρὰ τὰς ἰρλανδικὰς ἀκτάς. Ἐπίσης ὁ φονευθεὶς ἀργότερον Πολωνὸς ἀεροπόρος Ἰζδικόβσκυ καὶ τελευταίως, πρὸ ἑνὸς μόνον ἔτους, ὁ Λοὺ Ράϊχερ, πεσὼν εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν ἰρλανδικῶν ἀκτῶν. Ἀλλ' οὗτοι οἱ τυχεροὶ ἀεροπόροι διεσώθησαν ὀλίγας μόνον ὥρας μετὰ τὴν πτῶσίν των εἰς τὴν θάλασσαν, ὄχι μετὰ 10 ἡμέρας, ὅπως ὁ Χάουσνερ. Καὶ κατὰ τοῦτο ἡ περίπτωσις τοῦ τελευταίου εἶνε τῷ ὄντι θαυμαστή.

Ἡ πρώτη εἴδησις περὶ ἀνευρέσεως τοῦ ἀπὸ δεκαημέρου ὡς ἀπολεσθέντος θεωρουμένου ἀεροπόρου ἐδόθη ἀπὸ τὸν πλοίαρχον τοῦ ἀγγλικοῦ πετρελαιοφόρου «Κίρκη» τῆς ἑταιρείας Σέλλ κ. Οὐίλσον. Αὐτὸς ἀνεῦρε τὴν 10 μ.μ. τῆς 12 Ἰουνίου τὸν Χάουσνερ καὶ τὸ μονοπλάνον του ἐπιπλέοντας, εἰς βόρειον πλάτος 42 — 41 μοιρῶν καὶ εἰς δυτικὸν μῆκος 20.04, ἤτοι περίπου εἰς ἀπόστασιν 700 μιλλίων ἀπὸ τῶν γαλλικῶν ἀκτῶν. Ἡ κατάστασις τοῦ Χάουσνερ ἦτο οἰκτρά. Ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα τὸν περισυνέλεξαν ἀμέσως ἐπὶ τῆς «Κίρκης» καὶ τοῦ ἐπεδαψίλευσαν τὰς πρώτας ἀναγκαίας περιποιήσεις. Λόγῳ ὅμως τῆς ὥρας καὶ τοῦ καιροῦ, ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν ἐπιπλέον τὸ μονοπλάνον τοῦ τυχεροῦ ἀεροπόρου. Ἐξέπεμψαν δὲ μόνον ραδιογράφημα πρὸς τὰ πλησίον πλοῖα, παρακαλούμενα, ἐξ ὀνόματος τοῦ Χάουσνερ, ὅπως φροντίσουν διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ ἀεροπλάνου του, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς σχετικῶς καλὴν κατάστασιν.

Ὁ Στάνλεϋ Χάουσνερ ἀφηγήθη εἰς τὸν πλοίαρχον, παρ' ὅλην τὴν ἐξάντλησίν του, ὅτι εἶχε πέσει εἰς τὴν θάλασσαν τὴν 21 ὥραν (Γκρήνουϊτς) τῆς 3ης Ἰουνίου, ἡμέρας καθ' ἣν ἐπέταξεν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ μονοπλάνον του ἐταξείδευεν ἐπάνω εἰς τὰ κύματα, σὰν βάρκα, κατὰ τὴν φορὰν τῶν θαλασσίων ρευμάτων. Ὑπελογίσθη, ὅτι διέπλευσεν οὕτω, κατὰ κυριολεξίαν, περὶ τὰ 200 ναυτικὰ μίλλια, ἤτοι 360 χιλιόμετρα, ἀπὸ τοῦ σημείου ὅπου εἶχε πέσει. Τὰς πληροφορίας αὐτὰς διεβίβασεν ἀμέσως διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ὁ πλοίαρχος τῆς «Κίρκης». Συγχρόνως ἀπηύθυνε καὶ τὸ πρῶτον ραδιογράφημα πρὸς τὴν ἐν Ἀμερικῇ σύζυγον τοῦ Χάουσνερ περὶ τῆς διασώσεως τοῦ συζύγου της. Ἡ κυρία Χάουσνερ μένει εἰς τὴν Νέαν Ὑερσέην, ἔλαβε δὲ τὸ ραδιογράφημα καθ' ἣν στιγμὴν εὑρίσκετο εἰς τὸ σπίτι μιᾶς φίλης της. Τόση ἦτο ἡ ἔκπληξίς της, ὥστε χωρὶς νὰ εἰπῇ λέξιν, ἔφυγεν ἀπὸ τὸ σπίτι τρεχάτη. Ἐπὶ ὥρας δὲ κατόπιν ἀναζητηθεῖσα δὲν εὑρέθη. Τὰ μεσάνυκτα μόνον ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἰδικόν της σπίτι, ὅπου εὑρῆκε νὰ τὴν περιμένουν στρατιὰ ὁλόκληρος δημοσιογράφων. Ἡ κυρία Χάουσνερ ἐδήλωσεν, ὅτι ἐξ ὅλων αὐτὴ μόνη δὲν ἐπίστευεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ὅτι ὁ σύζυγός της εἶχε χαθῆ. Καθημερινῶς ἐπήγαινεν εἰς ἕνα μικρὸ ἐκκλησάκι τῆς γειτονιᾶς της καὶ προσηύχετο. Αἱ προσευχαί της εἰσηκούσθησαν, τέλος.

Παρισινὲς ἡμέρες

Οἱ τελευταῖοι Βοημοὶ στὴ γραφικὴ Μονμάρτρη

Τοῦ ἀπεσταλμένου συνεργάτου μας κ. Κωστῆ Μπαστιᾶ

Ὁ Πὼλ Γκὲν τελευταῖος μποέμ.

Εἴδατε Μονμάρτρη ; Φυσικά. Εἰδατε Πὼλ Γκέν ; Ὄχι. Τί εἶνε ὁ Πὼλ Γκέν ;

Ὅταν ἐφανέρωσα αὐτὴ τὴν ἄγνοια σὲ ἕνα πολὺ Παρισινὸν Γάλλον, μοῦ εἶπε μὲ ἀπογοήτευση :

—Κύριε δὲν γνωρίζετε τίποτε. Ὁ Πὼλ Γκὲν εἶνε κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸν Ἅγιον Σουλπίκιον ἢ τὸ σπίτι τοῦ Μολιέρου. Εἶνε ἡ μόνη ζωντανὴ παράδοσις τῆς παλιᾶς Μονμάρτρης, εἶνε μιὰ ζωντανὴ σελίδα τοῦ Μυρζέ, εἶνε ὁ τελευταῖος βοημός.

Πῶς νὰ φύγουμε χωρὶς νὰ τὸν δοῦμε. Πῶς νὰ μὴν ξαναζήσω μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Μονμάρτρης, ἐπάνω εἰς τὴν Μπύτ Σακρὲ τὴν πιὸ αὐθεντικὴ σελίδα τοῦ Μυρζέ. Τὸ βιβλίο τῆς ζωῆς τῶν Μποεμ τὸ εἶχα διαβάσει καὶ ξαναδιαβάσει, τώρα ἐπρόκειτο νὰ τὸ ζήσω, νὰ τὸ χαρῶ ὅπως χαίρεται κανεὶς τὴν πραγματικὴ ζωή. Ἕνα μεσημεράκι ξεκινήσαμε γιὰ τὸ παράξενο σπίτι τοῦ ζωγράφου Γκέν. Ὁ μικρὸς δρομάκος μὲ τὶς πέτρινες γωνιές, γλυφτές, μαυρισμένες, χορταρισμένες ἀπὸ τὴ μοῦχλα τοῦ καιροῦ ἤτανε ἕνας εὐγλωττος πρόλογος. Τὸ σπιτάκι δὲν ἤτανε διαφορετικό. Μιὰ μεγάλη σάλα, ἀληθινὰ μεγάλη, τετράγωνη, μὲ λογιῶν-λογιῶν παληὰ πράμματα. Σὰ νὰ εἴχανε κάνει ἔξωσι σὲ παληατζίδικο κ' εἴχανε ἀτακτοποίητα, συγκεντρωμένα σ' ἕνα μέρος τὰ λογῆς-λογῆς πράμματα ποὺ τὰ στόλιζαν. Καὶ τί δὲν εἴδαμε ! Ἀφήνω τὸ πιάνο καὶ τὸ καβαλέττο τῆς ζωγραφικῆς. Ἐκεῖ μέσα ἔβλεπε κανεὶς τὰ πιὸ περίεργα πράμματα. Βαλσαμωμένα παγώνια, ἕναν πελώριο κόκκορα, τὸ τομάρι μιᾶς ἀρκούδας τῶν Καρπαθίων καὶ τὸν πετεινὸ τῆς Δημοκρατίας ψηλά, πάνω ἀπὸ μιὰ στίβα ἐφημερίδες.

Ὁ Πὼλ Γκὲν μᾶς ἐπληροφόρησε ὅτι ὁ πετεινὸς τῆς Δημοκρατίας δὲν ἔχει μπῆ τυχαία ἐκεῖ πάνω. Ἤτανε ἡ θέση του, ὁ τύπος στιβαγμένος, σχηματίζοντας τὴν ψηλὴ αὐτὴ πυραμίδα, ἤτανε τὸ πιὸ δίκαιο, τὸ πιὸ σωστὸ δημοκρατικὸ βάθρο ποὺ μποροῦσε νὰ προσφέρῃ στὸν κόκκορά της ἡ Δημοκρατία. Ξέρει μιὰ χαρὰ τὰ πράμματα ὁ ἀλήτης αὐτὸς τῆς τέχνης. Σφυρίζοντας μιὰ καντσονέττα τοῦ Σεβαλιὲ καὶ πρασινίζοντας στοὺς πίνακές του τὰ νερὰ τοῦ ποταμιοῦ καὶ ρίχνοντας ἔτσι λοξὰ καὶ ποῦ καὶ ποῦ ματιὲς στὰ ἄρθρα τοῦ Λεὸν Ντωντὲ καὶ στὶς κριτικὲς τοῦ Σάρλ Μωράς, διαβάζοντας τὰ κηρύγματα τοῦ Κοτύ, γνωρίζει νὰ τοποθετῇ τὰ πράγματα εἰς τὴν θέση τους. Δείχνοντάς μας τὸ στίβο μὲ τὶς ἐφημερίδες καὶ τὸν κόκκορα, μᾶς εἶπε :

—Ἰδοὺ ἡ Δημοκρατία !

—Εἴσθε βασιλόφρων ; Ἀνήκετε μήπως, εἰς τοὺς φίλους τῆς «Ἀξὶὸν Φρανσαίζ»;

—Κάθε ἄλλο, κύριε. Ὁ Ἀνατὸλ Φράνς δὲν ὑπῆρξε ποτὲ βασιλόφρων καί, ὅπως θὰ θυμᾶσθε, στὴ συνομιλία τοῦ κ. Μπερζεράκ μὲ τὸν Ἀββᾶ, γράφει : «Ἡ Δημοκρατία εἶνε ἕνας θεσμὸς ποὺ ἔχει συγγενεῖς πολλοὺς καὶ πάρα πολὺ φτωχούς». Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο. Δὲν ἔχω τίποτα ἄλλο συχαθῆ στὴ ζωή μου ἀπὸ τοὺς φτωχοὺς συγγενεῖς καὶ το

ΡΟΪΑΩΡΑ 5η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΛΕΣ... Ιουνίου

ΚΟΣΜΟΣ. (Ιππόδρομος Κηφισίας). «Χαρούμενο Χριστούγεννο». 2 παραστάσεις.
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ. Κ. Ρέζος φιλοτέχνημα.
ΑΛΟΥ. «Ο κανόνας».
ΙΕΡΩΝΕ. «Η ερωμένη».
ΛΥΣΙΟΝ (Πειραιαστικό). «Η κυρία Μαρίκα κάνει μπαλαρίνα».
ΛΟΥΞ (Πειραιαστικό). Ἄρνηση.
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Θυσία».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ (Ιππόδρομος Φαλήρου). «Κλειδωνιά».
ΒΕΡΟΝΕΖΙΑ. «Ρωσικός Ἔρωτας».
ΔΕΛΦΟΙ. Ἐπιστροφή.
ΕΛΛΑΣ (Ὁπερέττα Φαλήρου). «Ἡρῳ».
ΜΑΝΤΡΑ ΑΤΤΙΚΗ. Διεγκωσμένες τραγουδοῦν.

Προσέτειαι

ΓΚΡΕΚΑ (Μ. Φάλληρον). «Ὁ Ἀνθρ. ὁ ἔρως ἀνωφερῆ».

Κινηματογράφοι

ΑΛΚΑΖΑΡ. «Τραγουδία Ἔρωτος».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ἔρως Ὑψηλοῦ».
ΑΓΛΑΙΑ. «Ὁ ἥρως τῆς ἀγάπης».
ΑΡΗΣ. «Ἀκμάζει Λόπεζ, ἀστεριστής».
ΑΣΤΟΡΙΑ. «Ἀγάπη».
ΔΕΛΣΑΝΗΣ. «Ἀγάπη».
ΕΛΠΙΣ. «Ἀγάπη, ἀγάπη».
ΕΣΠΕΡΙΟΝ. «Ἀγάπη».
ΕΥΡΥΚΛΕΙΑ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Βασκονίας».
ΖΩΗ. «Μιὰ τρύπα στὸν τοῖχο».
ΚΡΙΣΤΑΛ. «Ἔλατε νὰ ἰδῆτε τὸν κόσμο».
ΛΥΡΑΝ. «Ἀγάπη».
ΜΟΝΤΕΡΝΟ. «Μακάριος Ἄλλος».
ΠΑΝΑΤΗΝΑΙΚΟΝ. «Ἡ μικρὴ ἀγάπη».
ΠΑΡΚΙΣ ΣΟΥΣ. «Κλοκμὰ τραγῳδίας».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἀγάπη».
ΠΑΛΛΗΝΗΣ. «Ὁ Ζαλίγκος».
ΡΕΞ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΡΟΥΖΒΕΛΤ. «Ἀγάπη στὴν ἔρημο».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀγάπη στὴν ἔρημο».
ΣΑΒΟΥΑ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Λεπεκμεζοῦ».

Τὸ ραδιόφωνον

«ΕΛΛΗΡΑΔΙΟΝ (429 μ.). 6.μμ. Συναυλία κλαρινόου. 8.μμ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν Σταθμὸν τῆς Ἀθήνας. «Ρωσικὴ ἀφήγησις τῆς ἀπόψεως τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν».

ΠΕΙΡΑΙΑΣ (263 μ.). 6.30 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ δίσκους: ἐργα: Βέργερ, Ἀνρῶ, Ἀλν. 8.45 μ.μ. Ἀναμετάδοσις Φωνῶν ἐρωτικῶν. 10 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν Σταθμὸν τῆς Ἀθήνας τῶν ἐπιλογῶν. Ἡ ὀρχηστρὰ ὀργήτρας Βιένης. 11.45' μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ Βιένης.

ΕΘΡ. ΓΠΑΣ. ΣΥΡΚΡΟΥΠΑ (Ὁμόνοια). «Ἀλέξανδρος Μπαλλὰς τραγῳδία». 8.05' μ.μ. Ποικίλη μουσική. 8.30' μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν Σταθμὸν τῆς Ἀθήνας.

ΠΟΥΚΟΥΡΣΙΣΤΙΟΝ (394 μ.). 8 μ.μ. Γραμμ. Δοξάρας. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ Μαλλίον, Γραφέα, Κλάρον. 8.20' μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ Ἀθήνας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Γενικὸς, 355 μ.). 8.35' μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν Ἀθ. Σταθμὸν τῆς Ἀθήνας. 10 μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν Ἀθ. Σταθμὸν τῆς Ἀθήνας.

ΜΟΝΑΧΟ (548 μ.). 8.30' μ.μ. Μεταδόσεις ἀπὸ βιένναις τῆς ὀρχήστρας τῆς Βιένης.

ΠΑΛΕΡΜΟΝ (341 μ.). 9.45' μ.μ. Μεταδόσεις ἀπὸ ὀρχήστρας κωμικῆς. Μουσικὴ τοῦ Μπόκλιν.

ΛΟΥΧΟΥΡΓ (1.935 μ.). 7.45' μ.μ. Ὀρχήστρα κωμικῆς. 8.45' μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ Βιένης. 9.15' μ.μ. Ὀρχήστρα ὀργήτρας. 9.15' μ.μ. Βιεννέζικα τραγούδια. 10.30' μ.μ. Βιεννέζικα τραγούδια. 11.45' μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ Βιένης.

ΛΟΥΞΕΜΠΟΥΡΓΟΝ (1.191 μ.). 8.45' μ.μ. Ἀναμετάδοσις ἀπὸ Βιένης.

«Ἀπὸ κάθε ἀπόψη, κάθε ἄποψη τὸ ἔργο τοῦ Σοῦμαν, τοῦ Μπράμς, τοῦ Ὀλγνερ βλάφ καὶ τοῦ Ρίχαρδ Στράους. Μᾶς κάνει νὰ ἀντιλαμβανόμεθα χωρὶς τὴν ἀνεπιτήδευτη καὶ ὅλως πηγαία Ζερεντάν τοῦ Σοῦμαν, τοῦ εἴτε αὐτῆ ἡ ἐρωτικὴ ἐπιλογὴς τῆς νεότητος ἀποκρυσταλλωμένη νὰ μουσικὸς τόνος, ἀπὸ τὴ Λεμπέντα τοῦ Ρίχαρδ Στράους τοῦ εἶναι ἐνὰ αἰσθητικὸν ἀριστούργημα μὲ τὶς αἰθέριες κυματίστες τρομερὲς διαγραφὲς τοῦ ἀπείρου ἀγάπης τοῦ ἥρωος, ἐνὸς ὅμως πρὸς ἀπ' ὅλα ἔνα ἔργον τέχνης ἡ ἀνεμρεμὴ μελῳδία, εἶνε ὅμως πρὸς ἀπ' ὅλα ἔνα ἔργον τέχνης...

Τὴ τοῦς Γάλλους συνθέτας τῆς μεταβαγγνεριῆς ἐποχῆς τὸ «Ἔρνος τέχνης» γίνεται ἔργον μουσικῆς παρακμῆς. Ἡ Ζερεντάν τοῦ Debussy καὶ τοῦ Gabriel Fauré γίνεται ἀπὸ τὸν Μαλλαρμέ καὶ τὸν Πόλ Βερλαὶν καὶ τοῦ Στεφὰν Μαλλαρμέ, γίνονται ψυθοῦν ἀνχρωστικὰ καὶ ἀνιδιόμορφα.

«Ἀβοῦς bibelots d' inanités Sonores...»

κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴν τοῦ Βέλγου τοῦ Μαλλαρμέ.

Καὶ ἔρχεται ὡς κορυφωμὰ τῆς τριαγραστικῆς εἰρωνείας τοῦ Μωρίς Ροβέλ καὶ ἐκμηδενίσεις ὁρατοῦς καὶ ἀμεταλλήκτης κάθε ἀξίας τῆς τέχνης. Ἡ ἀνεμρεμὴ μελῳδία τοῦ Ρίχαρδ Στράους ἐνῶ ἐν αἰσθητικὸν ἀριστούργημα μὲ τὶς αἰθέριες κυματίστες τρομερὲς διαγραφὲς τοῦ ἀπείρου ἀγάπης τοῦ ἥρωος, ἐνὸς ὅμως πρὸς ἀπ' ὅλα ἔνα ἔργον τέχνης...

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

«Τὸ» λεμόνι

«Τὸ» λεμόνι!... Ὁρίστε λοιπόν, καὶ τὸ ἀποφάσισε ἀπόπαιρο μὲ τρεῖς λόγους ἐλεμόνι ὅπως τὰ ἀνάκτα καὶ τὰ ἀνάκτα, ἀπέκτησε τὰς τιμὰς λεξίου...

Μανάβη!... Πόσο ἀπὸ ἀπόμόνι;

Τεσκοσιοστὸν δρραχμὲς!...

Ἡ τιμὴ τῶν ἐλεμόνι ἔφτασε τὸ ἀπόμόνι!

Τὴ τιμὴ τῶν ἐλεμόνι ἔφτασε τὸ ἀπόμόνι!

Ἀλλὰ τὸ ἀπό

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΕΚΛΟΓΑΣ ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΕΧΕΙ ΕΚΠΕΣΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης εἰς συνομιλίαν του χθὲς τὴν ἑσπέραν μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἀπαντῶν εἰς τὰς νέας δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη χθὲς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ τὸ ζήτημα τοῦ χρόνου τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν — καὶ τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν κατωτέρω — ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς :

— Δὲν ἔχω ὀπ' ὄψει ἀνακοινώσεις μου, εἰς τὰς ὁποίας ν' ἀνεφέρθην εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως περὶ προσδιορισμοῦ τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν 7ην ἢ τὴν 14ην Αὐγούστου, ἀλλ' εἶναι ἀναντίρρητον ὅτι ἐκ διαφόρων δημοσιεύσεων ἐξ ὑπευθύνων κυβερνητικῶν πηγῶν προερχομένων, εἶχε σχηματισθῆ ἡ πεποίθησις εἰς πάντας ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἐπρόκειτο νὰ ἐνεργηθοῦν κατὰ τὸν χρόνον αὐτόν, περίπου. Εἰδικῶς δὲ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος εἰς τελευταίαν τυχαίαν συνάντησίν μας μοῦ εἶχε δηλώσει ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἐνηργοῦντο κατὰ τὴν 7ην ἢ τὴν 21ην Αὐγούστου, ἐξηγήσας καὶ τὸν λόγον ἕνεκα τοῦ ὁποίου δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ συμπέσουν κατὰ τὴν ἐν τῷ μεταξὺ Κυριακήν, 14ην Αὐγούστου. Θὰ ἠδύνατο μόνον ὁ κ. πρωθυπουργός, ἐφόσον ἀνεφέρθην εἰς δηλώσεις του, νὰ μὲ κατηγορήσῃ ὅτι ἔδωσα πολλὴν προσοχὴν εἰς αὐτάς, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας παρομοίας φύσεως δηλώσεις του, δὲν ἔδωσε σχετικὴν σοβαρότητα αὐτὸς ὁ ἴδιος.

Καὶ διὰ νὰ περιορισθῶ εἰς πολὺ σύγχρονα γεγονότα ἀναφέρομαι εἰς τινα τυχαία περιστατικά:

Οὐχὶ πρὸ μακροῦ χρόνου ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ ταύτῃ συνεδριάσει, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διεβεβαίου ὅτι δὲν θὰ εἰσηγεῖτο τὴν ἐπαναφορὰν τῆς ἀναλογικῆς, ἂν δὲν ἤμην σύμφωνος πρὸς τοῦτο. Καὶ ἐν τούτοις ἡ ἐπαναφορὰ τῆς ἀναλογικῆς ἐψηφίσθη τελευταίως κατ' ἔντονον ἐπιμονήν του, παρὰ τὰς σφοδρὰς ἀντιρρήσεις μου καὶ ἐνῷ ὁ ἴδιος ἀνεγνώριζε καὶ ὑπερεθεμάτιζεν ὡς πρὸς τὰ ἐλαττώματα τοῦ συστήματος τούτου καὶ τὸ ἀσύμφορον διὰ τὴν χώραν τῆς ἐπαναφορᾶς του.

Ἐπίσης τελευταίως, ὁ ἴδιος ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀνακοινῶν εἰς τὴν Βουλὴν τὴν παραίτησιν τῆς ὑπ' αὐτὸν Κυβερνήσεως, ἐδήλου ὅτι δὲν θὰ ἐδέχετο πλέον ν' ἀναλάβῃ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως, ἐφόσον δὲν θὰ ἐξησφάλιζε τὴν συγκατάθεσιν τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, ὥστε νὰ περιληφθῇ εἰς αὐτὸ διάταξις ὁμοία πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Γερμανικοῦ Συντάγματος, προβλέπουσα τὴν καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις ἀναστολὴν τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὸ δημόσιον δίκαιον τῶν Ἑλλήνων, εἰς τὴν προστασίαν, δηλαδή, τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ πολίτου. Καὶ ὅμως, χωρὶς οὐδεμίᾳ ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ἐξασφαλισθῇ λαϊκὴ συγκατάθεσις διὰ τὴν τοιαύτην τοῦ Συντάγματος μεταβολήν, ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἀφοῦ κατέστησεν ἀδύνατον τὸν σχηματισμὸν οἱασδήποτε Κυβερνήσεως Συνασπισμοῦ καὶ βραχύτατον τὸν βίον τῆς ὑφ' ἑνὸς κόμματος, τῇ συναινέσει του, σχηματισθείσης τοιαύτης, ἔσπευσε καὶ ἀνέλαβε τὸν σχηματισμὸν τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως καὶ μάλιστα ἀσθενῶν καὶ κλινήρης, εἰς τρόπον ὥστε καὶ τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἠνάγκασε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ κατ' οἶκον πρὸς συνεννόησιν διὰ τὴν νέαν Κυβέρνησιν καὶ διὰ τὴν ὁρκωμοσίαν του.

Τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κατηγορῶ διότι εἰς τοιαύτας ἐκτάκτους καὶ σοβαρὰς διὰ τὴν χώραν περιστάσεις ἐπιμένει ν' ἀναβάλλῃ τὸν χρόνον τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν καὶ νὰ διατηρῇ Βουλὴν, τῆς ὁποίας καὶ τὸ κῦρος ἔχει ἐκπέσει παρὰ τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ, καὶ ἀντισυνταγματικῶς ὅλως λειτουργεῖ διὰ τοὺς γνωστοὺς ἤδη λόγους, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ ἄλλα κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἔχουν ἀπομακρυνθῇ τῶν ἐργασιῶν ταύτης. Ἐπὶ πλέον τὸν κατηγορῶ διότι οὕτω παρατείνει καὶ τὸν βίον τῆς νέας Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία δὲν ἐσχηματίσθη διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ μεγάλα καὶ ζωτικὰ ζητήματα, τ' ἀπασχολοῦντα τὴν χώραν, ἀλλ' ὡς προσωρινὴ, ἵνα ὀδηγήσῃ τὸν τόπον εἰς τὰς ἐκλογάς, καὶ ἡ ὁποία ὡς ἐκ τοῦ προορισμοῦ της αὐτοῦ ἐλάχιστα συμβάλλει καὶ εἰς τὴν ὀφειλομένην καὶ πρέπουσαν διοίκησιν τῆς χώρας.

Ἀφήνω κατὰ μέρος τὸ ὅτι ἡ παράτασις τῆς τοιαύτης καταστάσεως εἶνε ἐπιτηδεία νὰ παρέχῃ τροφὴν εἰς ποικίλας ἀνησυχούσας τὰ πνεύματα τοῦ λαοῦ φήμας καὶ διαδόσεις —κατ' ἐμὲ ἀναντιρρήτως τελείως ἀνυποστάτους — εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶνε γνωστὴ ἡ δυσφορία τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Ἔναντι τῆς καταστάσεως αὐτῆς καθήκον πάντων, ἰδιαίταται δὲ τῆς Κυβερνήσεως, εἶνε ὅπως πᾶσα καταβάλλεται φροντὶς καὶ προσπάθεια πρὸς τήρησιν ἀπολύτου γαλήνης καὶ ἠρεμίας πνευμάτων. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ παρὰ μόνον διὰ τῆς ὅσον ἐνεστι ταχυτέρας ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν, ὁπότε θὰ καταδειχθῇ καὶ τὸ ὅλως ἀσύστατον τῶν «ἐνδεχομένων κινδύνων», περὶ τῶν ὁποίων δὲν παύει, τόσον ἀστόχως καὶ ἐναντίον τοῦ καθήκοντός του, πρὸς τὸν λαὸν, νὰ ὁμιλῇ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως».

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Αἱ νέαι δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη χθὲς ὁ κ. Βενιζέλος διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐκλογῶν πρὸς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας, ἔχουν ὡς ἑξῆς :

«Ὁ κ. Τσαλδάρης μὲ κατηγορεῖ ὅτι, ἐνῷ διὰ τῶν προγραμματικῶν μου δηλώσεων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὑπεσχέθην ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ γίνουν τὴν 7ην ἢ τὴν 14ην Αὐγούστου, ἀθετῶ ἤδη τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην.

»Ἐὰν ἀναγνώσῃ τὰς προγραμματικάς μου δηλώσεις ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, θὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἔδωκα τοιαύτην ὑπόσχεσιν καὶ ὅτι ἡ κατηγορία του εἶνε ἀπὸ παραβιάσει τῆς ὑποσχέσεως ταύτης εἶνε ἀσύστατος.

»Βραδύτερον ἐρωτηθεὶς πότε θὰ γίνουν αἱ ἐκλογαί, ἐδήλωσα ὅτι ἡ κυβέρνησις, σύμφωνα μὲ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις της, εἶνε ἀποφασισμένη, πρὸ τοῦ τέρματος τῆς παρούσης περιόδου τῆς Βουλῆς, νὰ ψηφίσῃ πλὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις, ἡ ἀναδολὴ τῆς ψηφίσεως τῶν ὁποίων θὰ προεκάλει σοβαρὰς ἐπιβέσεις τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος, ὅτι ἡ κυβέρνησίς μου ἐμπαίζει τὴν ἐργατικὴν τάξιν. Δὲν εἶπα ποτέ, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ θὰ ἀναβληθοῦν διὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου, διότι τάχα τὴν ἀναβολὴν ταύτην ζητεῖ ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμός.

»Οὔτε δύναντι ἄλλως τε αἱ ἐκλογαὶ νὰ ἀναβληθοῦν πέραν τῆς Κυριακῆς τῆς 25ης Σεπτεμβρίου, χωρὶς καταφωρὸν παραβίασιν τοῦ Συντάγματος. Θὰ ἦτο ὀρθότερον ν' ἀναγνωρίσουν καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὸ λεχθὲν ὑπὸ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν, ὅτι δὲν ἔχει μεγάλην σημασίαν, ἂν αἱ ἐκλογαὶ θὰ γίνουν δύο ἑβδομάδας ἐνωρίτερον ἢ ἀργότερον».

ΟΙ ΑΝΕΥΘΥΝΟΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟ.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης παρεκάλεσε νὰ τονισθῇ ὅτι «οὔτε παρακολουθεῖ, οὔτε θεωρεῖ ἑαυτὸν ὑποχρεωμένον ν' ἀναμιχθῇ εἰς ζητήματα, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦν ἐντελῶς ἀνεύθυνοι παράγοντες, γράφοντες ἄρθρα, ἐμπνεόμενα ἀπὸ προδήλως ἀντιθέτους ἀντιλήψεις πρὸς ἐκείνας τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀποδεδειγμένως κεκηρυγμένον ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῶν ἀντεκδικήσεων, τῶν βιαίων ἀνατροπῶν καὶ τῆς ἀνακινήσεως καθεστωτικῶν ζητημάτων».

«Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, προσέθεσεν ὁ κ. Τσαλδάρης, ἀποβλέπει εἰς τὴν νομιμότητα καὶ τὴν τάξιν, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἡ χώρα ἔχει ἀνάγκην ἀπολύτου γαλήνης διὰ ν' ἀντιμετεξέλθῃ εἰς τὰς σημερινὰς ἀντιξόους περιστάσεις. Καὶ ἡ ἀνακίνησις μόνον ζητημάτων καθεστωτικῶν καὶ παρελθοντολογικῶν εἶναι ὁλεθρία, ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἐτόνισα, διὰ τὴν χώραν».

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΙΤΟΥ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας συνειργάσθη χθὲς μὲ τοὺς Διοικητὰς τῶν Τραπεζῶν Ἐθνικῆς καὶ Ἑλλάδος κ.κ. Δροσοπούλου καὶ Τσουδεροῦ σχετικῶς μὲ τὴν χρηματοδότησιν τῆς Ἑταιρείας συγκεντρώσεως σίτου.

Καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοινώθη, κατὰ τὴν συνεργασίαν ἐπῆλθε συμφωνία τῶν δύο Τραπεζῶν ἀναλαβουσῶν νὰ χορηγήσουν ὡς δάνειον 180 ἑκατομμύρια δρχ. ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τοῦ Κράτους.

Ἡ σχετικὴ σύμβασις θὰ ὑπογραφῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΙΕΤΑΧΘΗ Η ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΔΑΜΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑ ΕΞΕΤΑΣΘΗ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας καὶ ἐξητάσθη ὑπὸ τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου ὁ σμήναρχος κ. Οἰκονομάκος. Ἡ κατάθεσίς του περιεστράφη εἰς τοὺς λόγους οἵτινες προεκάλεσαν τὴν σύνταξιν καὶ ὑπογραφὴν τοῦ διαβιβασθέντος πρὸς τὸν κ. Ἀδαμίδην ὑπομνήματος. Ὁ κ. Οἰκονομάκος ὑπεστήριξεν ὅτι τὸ ὑπόμνημα ἐπέχον θέσιν ἰδιωτικῆς ἐπιστολῆς, παρεδόθη εἰς τὸν κ. Ἀδαμίδην ὡς ἀνώτατον ἀξιωματικὸν τῆς ἀεροπορίας καὶ παλαιὸν ἀεροπόρον, ἵνα ἐπιζητήσῃ ἐν τῷ συμβουλίῳ τοῦ ἀέρος, τοῦ ὁποίου μετεῖχεν ὡς μέλος, τὴν τακτοποίησιν ὡρισμένων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἀεροπόρων, ἔθιγον αὐτοὺς καὶ ὡς ἄτομα καὶ ὡς σύνολον.

Τὸ ἀπόγευμα προσῆλθον καὶ ἐξητάσθησαν οἱ κ.κ. Ἀποστολόπουλος, Κέρτσος καὶ Λεμπέσης. Ὁ τελευταῖος πρόκειται νὰ συνεχίσῃ τὴν κατάθεσίν του καὶ σήμερον.

Ἐξ ἄλλου σήμερον πρόκειται νὰ ἐξετασθῇ συμπληρωματικῶς καὶ πάλιν ὁ ὑποστράτηγος κ. Ἀδαμίδης.

Πρὸς ἐξέτασιν θὰ προσέλθῃ καὶ ὁ φρούραρχος Θεσσαλονίκης συνταγματάρχης κ. Σπανόπουλος προκειμένου νὰ καταθέσῃ σχετικὰ μὲ τὴν πρὸ πολλοῦ γενομένην κίνησιν τῶν ἀεροπόρων ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Βασιλειάδης, ἀσκῶν ἐκ τῶν κανονισμῶν περὶ σωμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν δικαίωμα διέταξε τὴν προφυλάκισιν κατ' οἶκον τοῦ στρατηγοῦ κ. Ἀδαμίδη καὶ τῶν σμηνάρχων κ.κ. Οἰκονομάκου, Ρέππα καὶ Ἀποστολοπούλου, τοῦ ἐπισμηναγοῦ κ. Θεοδωρακοπούλου καὶ τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἀεροπόρου κ. Περίκου. Τὰ σχετικὰ ἐντάλματα κατηρτίσθησαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ δικαστικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου στρατιωτικοῦ δικαστικοῦ συμβούλου κ. Μουντάκη ἐκοινοποιήθησαν δὲ εἰς τοὺς προφυλακιστέους. Ὁ κ. Ἀδαμίδης θὰ παραμείνῃ ἐν προφυλακίσει εἰς τὴν οἰκίαν του οἱ δὲ κ.κ. Ἀποστολόπουλος, Ρέππας, Οἰκονομάκος καὶ Θεοδωρακόπουλος μετεφέρθησαν εἰς τὰς στρατιωτικὰς φυλακὰς ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς χθές.

Ἡ προφυλάκισις αὕτη δὲν εἶνε δυνατὸν νὰπαραταθῇ πέραν τοῦ ἑλκοσαμέρου, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ὁ ὑπουργὸς ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς παραπομπῆς τῶν προφυλακισθέντων εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον. Περὶ τῶν λόγων τῆς προφυλακίσεως ἐδηλώθη ὅτι αὕτη διετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διοικητικοῦ δικαιώματος τοῦ ὑπουργοῦ, ἀσχέτως μὲ τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων. Προσετέθη ὅτι οἱ προφυλακισθέντες κατηγοροῦνται ἐπὶ ἐξυβρίσει ἀνωτέρου καὶ ἐπὶ ἀσκήσει ἠθικῆς βίας κατὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ο κ. ΑΔΑΜΙΔΗΣ ΕΙΣ ΑΝΑΚΡΙΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Καθ' ἃ ἐλέγετο ὁ κ. Ἀδαμίδης θὰ παραπεμφθῇ εἰς ἀνακριτικὸν συμβούλιον τὸ ὁποῖον θὰ συγκροτηθῇ ἀπὸ πέντε ἀντιστρατήγους ἐν ἐνεργείᾳ. Τὸ ἐρώτημα θὰ καθορισθῇ ἐκ τοῦ ὑπουργείου μετὰ τὸ πέρας τῶν διεξαγομένων ἀνακρίσεων. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ παραπομπὴ θὰ δικαιολογηθῇ ἂν προκύψουν στοιχεῖα ἐπιβαρυντικά.

Σήμερον ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Βασιλειάδης πρόκειται νὰ προσέλθῃ πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τοῦ κ. Παναγιωτοπούλου. Ὁ κ. ὑπουργός, ὡς ἐγνώσθη, θὰ ὑποβάλῃ καὶ ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐκθέτῃ πῶς συνέβησαν τὰ γεγονότα, ἀναπτύσσων συγχρόνως καὶ προφορικῶς ταῦτα.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη χθὲς καὶ οἱ ὑπόλοιποι κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνταῦθα ἀεροπορικῶν μονάδων ὑπέγραψαν πρωτόκολλον ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ληφθέντος μέτρου τῆς προφυλακίσεως τῶν πέντε ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἐξ ἀλληλεγγύης πρὸς τοὺς ὑπογράψαντας τὸ πρῶτον ὑπόμνημα. Προσετέθετο ὅτι οὐδεὶς προτίθενται νὰ ὑποβάλουν καὶ ὁμαδικὰς παραιτήσεις ἐκ τοῦ σώματος.

Ἡ κυκλοφορήσασα διάδοσις ὅτι χθὲς ἐγένετο σύσκεψις μεταξὺ ἀεροπόρων τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς διεψεύδετο. Ἐτονίζετο ὅτι συζητήσεις γίνονται ἀλλ' οὐδεμία σύσκεψις ἐγένετο ἢ πρόκειται νὰ γίνῃ. Ἐπίσης διεψεύδοντο τὰ περὶ ὁμαδικῶν παραιτήσεων ἀεροπόρων. Σχετικαὶ ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν μετὰ τὸ πέρας τῶν διεξαγομένων ἀνακρίσεων αἵτινες θὰ διαρκέσουν τοὐλάχιστον ἐπὶ δεκαήμερον.

ΜΙΑ ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ νέος διοικητὴς τῆς ἀεροπορικῆς ὁάσεως τῆς πόλεώς μας κ. Βασταρδῆς διέψευσε τὸ γραφὲν εἰς ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν ὅτι τῇ πρωτοβουλίᾳ του ὑπογράφεται ἀντιϋπόμνημα τῶν ἐνταῦθα ἀξιωματικῶν τῆς Ἀεροπορίας.

ΤΟ ΥΠΟΒΛΗΘΕΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΑΕΡΟΠΟΡΩΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Τὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημα εἰς τὸν στρατηγὸν κ. Ἀδαμίδην, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστὸν, κατεσχέθη ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπορίας, ἔχει οὕτω:

Ἀ π ό ρ ρ η τ ο ν ὑ π ό μ ν η μ α

«Στρατηγέ μας,

»Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὑμεῖς εἶσθε ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν προερχομένων ἐκ τῶν κόλπων τῆς Ἀεροπορίας, λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν τὸ παρὸν ὑπόμνημα, μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν, ὅπως ἐπιδιώξητε καὶ ἐπιτύχητε τὴν ἄρσιν τῶν αἰτίων, ἅτινα ἔχουν περιαγάγει τὴν Ἀεροπορίαν μας εἰς τὴν σημερινήν της κατάστασιν, σοβοῦσαν σοβαρὰς καὶ θλιβερὰς συνεπείας ἐν τῷ μέλλοντι.

»Ἡ κατάστασις, εἰς ἣν περιῆλθεν ἡ Ἀεροπορία μας, εἶνε γνωστὴ εἰς πάντας καὶ εἰς ὑμᾶς βεβαίως ἰδιαιτέρως· παρέκκλεισι συνεπὸς ἐνταῦθα ἡ ἀπαρίθμησις τῶν γεγονότων. Ἐκεῖνα ὅμως τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ παρόντος ἐπιθυμοῦμεν νὰ ὑπομνήσωμεν εἶνε τὰ αἴτια τῆς καταστάσεως ταύτης, συγκεκριμένως δὲ τῆς τελείας ἐκμηδενίσεως τῆς Πολεμικῆς Ἀεροπορίας ἀφ' ἑνὸς, τῆς δημιουργίας δὲ σχέσεων ἤκιστα συναδελφικῶν μεταξὺ τῶν στελεχῶν αὐτῆς ἀφ' ἑτέρου.

»Διότι, Στρατηγέ μας, δὲν διαφεύγει τῆς ἀντιλήψεως Ὑμῶν, τὸ γεγονὸς, ὅτι ἡ τελεία ἐξουθένωσις τῆς Ἀεροπορίας ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὰς ἀνωτάτας βαθμίδας αὐτῆς κατέλαβον πρόσωπα ξένα πρὸς τὸ ὅπλον μας, ἄμοιρα πάσης πείρας ἢ γνώσεως ἀεροπορικῆς, προσελθόντα ἐσχάτως εἰς αὐτὸ οὐχὶ ἐξ ἀγάπης, ἀλλ' ἐξ ἰδιοτελῶν βλέψεων καὶ ὑπολογισμῶν ὁρμώμενοι, μὲ μόνα τὸν προσόντα τὰς προσωπικὰς συμπαθείας τοῦ τέως ὑπουργοῦ. Ὡς κύριον δὲ μέλημά των, ἅμα τῇ εἰσόδῳ των, ἔσχον τὴν συγκέντρωσιν περὶ ἑαυτοὺς ὁμάδος ἀξιωματικῶν, τῆς αὐτῆς τεχνικῆς ἀξίας, μηδέποτε ἀεροπορικῶς ἐργασθέντων καὶ ἐπιτυγχανόντων τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀποσυνθετικοῦ τῶν προγράμματος διὰ τῶν παρασκηνιακῶν ἐνεργειῶν των.

»Εἰσελθόντες δὲ οὕτω εἰς τὸ Σῶμά μας, δὲν ἐσεβάσθησαν ἑαυτοὺς, ὥστε φέροντες τὰ διακριτικὰ τῶν ἀνωτάτων βαθμῶν, νὰ αἰσχύνωνται συναισθανόμενοι ὅτι εἶνε ξένοι πρὸς τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὰς γνώσεις ἑνὸς πολεμικοῦ ἀεροπόρου.

»Ὡς εἶνε δὲ ἑπόμενον, δίδουν κατευθύνσεις εἰς τοὺς κατωτέρους τοιαύτας, ἐφ' ὅσον βλέπουν οἱ κατώτεροι, ὅτι διὰ νὰ σταδιοδρομήσουν δὲν εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἐργασθοῦν καὶ τελειοποιηθοῦν καὶ καταβάλωσι πᾶσαν τὸν τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀεροπορίας, ἀλλὰ μόνον νὰ προσπαθήσουν νὰ δημιουργήσουν, δι' οἱωνδήποτε ἄλλων μέσων, συμπαθείας καὶ εὐνοίας τῶν προϊσταμένων των. Εἶνε δὲ περιττὸν νὰ τονίσωμεν τὰ συμπεράσματα ταῦτα, ὁποίαν ὀλεθρίαν ἐπίδρασιν θέλουσιν ἔχει εἰς τὴν διάπλασιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ καὶ τὶ δυσεπανόρθωτον πλῆγμα ἡ ἐφαρμογή των θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἀεροπορίας μας.

»Ἐξ ἄλλου κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰσελθόντες εἰς τὸ Σῶμά μας καὶ καθέξαντες τὰς ἀνωτάτας θέσεις, καὶ συγκεντρώσαντες περὶ ἑαυτοὺς περιβάλλον ἀμορφον ἀεροπορικῶν γνώσεων, οὐ μόνον δὲν κατώρθωσαν, λόγῳ τῆς ἀγνοίας των, νὰ προαγάγουν τὴν Ἀεροπορίαν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐμείωσαν τὴν πολεμικήν της ἀξίαν, ἐνῷ κατὰ τρόπον ἀνήκουστον περιεφρόνησαν τὰ ἀνώτερα στελέχη, τὰ ἐκ τῶν κόλπων τῆς Ἀεροπορίας προελθόντα, ἅτινα ἐκ τῆς μακρᾶς των πείρας καὶ ἀεροπορικῆς των ἐργασίας, κατέχουσι πάντα τὰ προσόντα, τὰ ἐγγυώμενα μίαν καλυτέραν κατεύθυνσιν πρὸς προαγωγὴν τῆς ἀεροπορικῆς ἰδέας.

»Τέλος κατώρθωσαν νὰ ἐνσπείρουν εἰς τὰς τάξεις τοῦ Σώματος τὸ μικρόβιον τῆς διχονοίας, ὅπερ συστηματικῶς οὐτοι κατεργάζονται νὰ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν πνεύματος ἤκιστα συναδελφικοῦ καὶ γενικῶς διχονοιῶν, αἴτινες οὐδὲν καλὸν διὰ τὸ μέλλον προοιωνίζονται.

»Εἶνε δὲ γνωστὸν, ὅτι εἰς πᾶν ὅ-πλον, ἰδιαίτατα δὲ εἰς τὴν Ἀεροπορίαν, τὸν θεμέλιον λίθον διὰ μίαν ἐπωφελῆ ἀνάπτυξιν καὶ ἀπόδοσιν ἀποτελεῖ ἡ ψυχικὴ ἑνότης τῶν στελεχῶν του.

»Ἐνῷ δὲ οὐδεμία πρόοδος ἐπετελέσθη κατὰ τὸ ὑπερδιετὲς ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως ἐλαττόμενα, κατωρθώθη διὰ τῆς ἀλογίστου σπατάλης δι' ἐντυποσιακοῦς σκοποὺς, μόνον ἡ μῆνις τῶν λοιπῶν ὅπλων νὰ ἐπισυρθῇ, δικαίως ἄλλως τε, ὅπως ἐπίσης καὶ νὰ κλονισθῇ ἡ πεποίθησις, οὐχὶ μόνον ἐπὶ τὴν πολεμικὴν ἱκανότητα τῆς Ἀεροπορίας μας, ἀλλὰ καὶ τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ τούτου τοῦ ὅπλου. Ἐπειδὴ δὲ πάντα ταῦτα δὲν ὀφείλονται εἰμὴ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὰ ἀνωτέρω αἴτια, ἐπειδὴ οἱ εἰσηγηταὶ καὶ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην εἶνε οἱ τὰς ἀνωτάτας βαθμίδας κατέχοντες ἐν τῷ Ὑπουργείῳ καὶ ταῖς διοικήσεσιν, ἀπευθύνομεν πρὸς Ὑμᾶς, Στρατηγέ μας, τὴν θερμὴν παράκλησιν, ὅπως ἐπιδιώξητε διὰ παντὸς μέσου δυνατοῦ, κατὰ τὴν κρίσιν Ὑμῶν, ἀπομάκρυνσιν τῶν προσώπων αὐτῶν ἀπὸ τῶν θέσεων ἃς κατέχουσιν, ἵνα διαλυθῶσι τὰ ζιζάνια, ἅτινα ἐνέσπειραν εἰς τὸ Σῶμα, καὶ δυνηθῇ ἡ Ἀεροπορία, καθοδηγουμένη ὑπὸ προσώπων καὶ τεχνικῶς ἐπαρκῶν, ἀλλὰ καὶ ψυχικῶς ὑγιεστέρων, νὰ λάβῃ τὴν εἰς πάντας ἡμᾶς ποθητὴν κατεύθυνσιν καὶ ἀνάπτυξιν.»

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΚΑΠΝΩΝ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Περατωθεισῶν τῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ γερμανικοῦ οἴκου διὰ τὴν ἐξαγωγὴν καπνῶν, διεβιβάσθη χθὲς πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον ἔγγραφον ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου διὰ τοῦ ὁποίου προτείνεται ἡ κατωτέρω συμφωνία:

Εἰς τὸν γερμανικὸν οἶκον δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ ἀγοράσῃ καὶ νὰ ἐξαγάγῃ καπνὰ ἀξίας 150 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους: Τὰ 30 % τῆς ἀξίας τῶν καπνῶν θὰ πληρώνονται διὰ δραχμῶν προερχομένων ἐκ παλαιῶν χρεῶν Ἑλλήνων πρὸς Γερμανοὺς ἐμπόρους, τὸ δὲ ὑπόλοιπον θὰ καλυφθῇ διὰ τῆς ἀξίας εἰσαχθησομένων ἐκ Γερμανίας ἐμπορευμάτων.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟ